

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010080
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8713010080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. septembra 2013 v Poprade, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

K. V. W. V. Q. X. R. - nar. XX.XX.XXXX C. N. - I. I., V. N.,
trvalo bytom N., Š. Č.. XXXX/XX, prechodne by-
tom I. D., H. Č.. XXX,

je vinný

- z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

pretože

- ako otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 13C/172/2009-28 zo dňa 12.02.2010, právoplatným dňa 05.03.2010, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 350,-eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery, túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil od 01.08.2012 do 01.05.2013 a od 01.05.2013 až doposiaľ sumou 100,-eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred, na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 38/2013 zo dňa 04.09.2013, v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, pričom matke dieťaťa uhradil dňa 09.01.2013 sumu 27,-eur, dňa 16.01.2013 sumu 27,-eur, dňa 24.01.2013 sumu 55,-eur, dňa 05.02.2013 sumu 55,-eur, dňa 21.02.2013 sumu 27,-eur, dňa 15.03.2013 sumu 27,-eur, dňa 22.04.2013 sumu 27,-eur, dňa 20.05.2013 sumu 27,-eur, dňa 13.06.2013 sumu 100,-eur a dňa 05.09.2013 sumu 200,-eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., Š. Č.. XXXX/XX, vo výške 3 078,-eur,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienčne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona mu u k l a d á povinnosť zaplatiť do skončenia skúšobnej doby matke dieťaťa I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., B.. Š. Č.. XXXX/XX dlh na výživnom vo výške 3 078,-eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného K. V. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu a podľa ktorého obžalovaný ako otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 13C/172/2009-28 zo dňa 12.02.2010, právoplatným dňa 05.03.2010, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 350,-eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery, túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil od 01.08.2012 až doposiaľ, v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, pričom matke dieťaťa uhradil dňa 09.01.2013 sumu 27,-eur, dňa 16.01.2013 sumu 27,-eur, dňa 24.01.2013 sumu 55,-eur, dňa 05.02.2013 sumu 55,-eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., Š. Č.. XXXX/XX, vo výške 2 286,-eur.

Súd predmetnú obžalobu prijal a na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy výsluchom obžalovaného K. V., svedkyne I. V. a listinnými dôkazmi a zistil nasledovné.

Z výpovede obžalovaného K. V. v prípravnom konaní vyplynulo, že tento žalovaný skutok nepopiera i to, že obžalovaný na svoju obhajobu uviedol len to, že je v zlej finančnej situácii, jeho spoločnosť sa dostala do konkurzu a že v súčasnosti je bez príjmu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal.

Okrem priznania sa obžalovaného K. V. k žalovanému skutku, bolo jeho spáchanie preukázané aj výpoveďou svedkyne I. V. - matky maloletého K., ktorá vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný jej v žalovanom období na maloleté dieťa riadne a včas neprispieval na jeho výživu, hoci mu táto povinnosť bola určená súdom a že jej mimo súm uvedených v obžalobnom návrhu nezaplatil žiadne ďalšie výživné i to, že po ich rozvode má obžalovaný snahu a záujem starať sa o ich syna a navštevuje ho pravidelne.

Svedkyňa súčasne dodala, že napriek neplneniu si vyživovacej povinnosti obžalovaným maloletý Michal núdzou netrpí, s jeho výživou jej finančne vypomáha priateľ.

Svedkyňa I. V. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a nevypovedala, predložila len doklady o úhrade ďalších čiastok výživného obžalovaným za mesiac apríl 2013 v sume 27,-eur, za mesiac máj 2013 v sume 27,-eur, za mesiac jún 2013 v sume 100,-eur a za september 2013 v sume 200,-eur.

Priznanie sa obžalovaného k žalovanému skutku a výpoveď svedkyne I. V. boli v súlade aj s ďalšími listinnými dôkazmi zabezpečenými prípravným konaním i dôkazmi, ktoré boli predložené na hlavnom pojednávaní príslušnými procesnými stranami - išlo predovšetkým o rodný list dieťaťa, spismi a rozhodnutiami Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C/172/2009, 15P/6/2013, 14P/38/2013 a 10P/39/2013, fotokópie poštových poukážok o zaplatení časti výživného, správy príslušných štátnych, samosprávnych a daňových orgánov, i výpisy z obchodného registra, či potvrdením vydaným Okresným súdom Prešov.

Takto vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v Trestnom poriadku v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 viedlo súd k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že postačuje na jeho rozhodnutie a že hodnotené dôkazy boli získané zákonným spôsobom a vyhodnotené podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho kto ich obstaral.

Súčasne dospel pri tom k záveru, že žalovaný skutok sa stal na tom skutkovom základe, ktorý uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom ho vzhľadom na vykonané dokazovanie upravil čo do pôvodného obžalobného návrhu týkajúceho sa doby páchania a výšky dlžnej sumy na výživnom a konštatoval, že obžalovaný K. V. skutok ako otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 13C/172/2009-28 zo dňa 12.02.2010, právoplatným dňa 05.03.2010, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 350,-eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery, túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil od 01.08.2012 do 01.05.2013 a od 01.05.2013 až doposiaľ sumou 100,-eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred, na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 38/2013 zo dňa 04.09.2013, v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, pričom matke dieťaťa uhradil dňa 09.01.2013 sumu 27,-eur, dňa 16.01.2013 sumu 27,-eur, dňa 24.01.2013 sumu 55,-eur, dňa 05.02.2013 sumu 55,-eur, dňa 21.02.2013 sumu 27,-eur, dňa 15.03.2013 sumu 27,-eur, dňa 22.04.2013 sumu 27,-eur, dňa 20.05.2013 sumu 27,-eur, dňa 13.06.2013 sumu 100,-eur a dňa 05.09.2013 sumu 200,-eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., Š. Č.. XXXX/XX, vo výške 3 078,-eur.

Na základe vyššie uvedeného súd súčasne konštatoval, že obžalovaný K. V. tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného sa z hľadiska právnej kvalifikácie dopustil po všetkých stránkach trestného činu kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Pre naplnenie ustanovení o účinnej ľútosti podľa Trestného zákona neobstála skutočnosť, že obžalovaný K. V. za žalované obdobie zaplatil matke dieťaťa I. V. sčasti vzniknutý dlh na výživnom.

Obžalovaný pre vyvinenie sa z následkov jeho trestnej zodpovednosti za žalovaný skutok neuviedol žiadnu právne relevantnú okolnosť, sám priznáva, že na svojho maloletého syna v žalovanom období neplatil riadne a včas výživné určené mu na základe súdnych rozhodnutí a z následkov jeho trestnej zodpovednosti ho nemôže vyvinieť ani rozhodnutie Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P/38/2013 zo dňa 04.09.2013, ktorým mu bola pôvodná vyživovacia povinnosť znížená zo sumy 350,-eur mesačne na sumu 100,-eur mesačne.

Vyvinieť obžalovaného z následkov trestnej zodpovednosti nemohla ani tá skutočnosť, na ktorú obžalovaný K. V. poukazoval v prípravnom konaní - vyhlásenie konkurzu na jeho obchodnú spoločnosť, pretože vyživovacia povinnosť rodiča je založená na ustanoveniach zákona o rodine a teda vyplýva priamo z neho, bez ohľadu na to, či bolo o jej rozsahu rozhodnuté na základe súdneho rozhodnutia.

Skutočnosť, že obžalovaný je v dôsledku vyhláseného a doposiaľ neukončeného konkurzného konania bez oficiálneho príjmu bola zohľadnená aj v súdnom rozhodnutí sp. zn. 14P/38/2013 zo dňa 04.09.2013 / a to zo sumy 350,-eur na sumu 100,-eur mesačne/ a s touto výškou vyživovacej povinnosti sa súd stotožnil aj v tejto trestnej veci.

Osoba, teda aj obžalovaný, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať iného, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila, bez ohľadu na to, že mu podnikateľská činnosť dočasne neprináša zisky.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného K. V. vyhodnotil ako konanie spáchané v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Napriek tomu, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil vykonané dôkazy nepreukázali, aby svojim konaním vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze.

Obžalovaný K. V. doposiaľ súdne trestaný nebol, bol priestupkovo riešený len za porušenie pravidiel cestnej premávky a povinnosti účastníka cestnej premávky, z miesta trvalého bydliska je hodnotený iba všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu a aby iných odradil od páchania trestných činov, súčasne prihliadol na to, že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život a že sa k trestnej činnosti priznal, čo súd vyhodnotil ako poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona /bez zistenia pritažujúcej okolnosti/ a dospel tak k záveru, že u obžalovaného K. V. sa účel trestu dosiahne uložením primeraného

podmienečného trestu odňatia slobody, s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka, spolu s povinnosťou zaplatiť matke dieťaťa vzniknutý dlh na výživnom.
- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.